

DEFILEUL DUNĂRII, PE AMBELE MALURI

Probabil că ați privit cu jind spre malul sârbesc, la drumul care urcă și coboară munți împăduriți, iar apoi dispare în tunele sau mici golfuri, ca să apară puțin mai departe cu mașinile de jucărie care-i dau viață. În ceea ce privește drumul de pe malul românesc și munții cuprinși în Parcul Natural Porțile de Fier, ne raportăm la cuvintele poetului Ralph Emerson: „Când te afli prea aproape de un munte, nu-i vezi înălțimea”.

Excursia noastră începe la Drobeta-Turnu Severin. Sau la Orșova! Oriunde ați dormit, aveți 15 km până la barajul Porțile de Fier. Înainte de a-l trece, curioșii pot vizita muzeul, care mustește de informații. Cel mai mare sistem hidroenergetic de pe Dunăre a fost construit între 1964-1971, cu experiența acumulată la Bicaz (terminat în 1960) și Vidraru (terminat în 1965). După împăratul Traian, în primăvara anului 105, următorul pod din această zonă este inaugurat abia în mai 1972, de președinții Ceaușescu și Tito.

Decebal

La punctul de trecere a frontierei există o casă de schimb valutar, unde se primesc cam 25 de dinari sârbești pe un leu românesc. Deși nu e încă în Uniunea Europeană, Serbia ne primește doar cu buletinul și nu cere nici carte verde. Nu se stă mult la coadă și nu se sapă mult în portbagaje, așa că n 1278 de metri suntem pe celălalt mal. Nu trebuie să scoatem de la naftalină frazele englezești, căci la frontieră, în magazine și chiar pe stradă se vorbește o română acceptabilă. Prima dilemă e drumul din stânga, spre Kladovo.

Dacă vă grăbiți, o luați în amonte, dar ar fi păcat să ratați celălalt cap de pod al lui Traian. Un argument în plus e mâncarea ieftină și bună despre care v-au vorbit proprietarii pensiunii la care ați înnoptat. Dacă n-ați încercat încă pleșcăvița, comandați o porție pentru cel puțin două persoane, deoarece acest hamburger sârbesc conține carne cât în 12 mici. Pentru siestă, recomandăm „De la noi, la Cladova”, nuvela lui Gala Galaction. Revenim în amonte, pe șoseaua care urmează îndeaproape cursul fluviului. O regulă a malului sârbesc sunt parcările dese, uneori la mai puțin de un km una de cealaltă. După câțiva km se poate desluși, printre picioarele unui viaduct, mănăstirea Vodița. Pe la 1369, călugărul Nicodim ar fi înotat până pe țărmul nostru sau ar fi trecut apele pe propria dulamă după alții, dar e cert că a restaurat vechea mănăstire și i-a dat regulile Sf. Vasile cel Mare. A ajuns apoi la Tismana, Vișina și Prislop, dar aici a început totul.

Următoarea oprire e Tekija, situată la poalele Parcului Național Derdap, corespondentul sârbesc al Parcului Natural Porțile de Fier. Așa cum spuneam, am trecut apa ca să vedem mai bine ce frumos e malul românesc. Acest parc natural - al nostru - are peste 100.000 ha și ocupă locul doi, după Parcul Natural Munții Maramureșului. E aproape dublu față de Parcul Natural Apuseni și e triplu față de Parcul Natural Bucegi. Adulmecat de la distanță pare neprietenos, dar aici se ascund cascada Bigăr și alte minuni naturale.

Cetatea Trikulle

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură

Aflăm că Tekija a fost strămutată spre munte și vatra ei veche a fost acoperită de apele barajului. La fel s-a întâmplat și pe celălalt mal, la Orșova noastră. Insula Ada Kaleh era undeva la mijloc, dar nu era nici a noastră, nici a sârbilor, ci a turcilor. Sunt o grămadă de povești și de poze de poveste, pe care le puteți rememora privind în apele liniștite. Înainte de plecare, mai aruncăm o privire spre poienița din Dealul Moșului, unde e Mănăstirea Sf. Ana, ctitorită de ziaristul Pamfil Șeicaru. Sublocotenent în Primul Război Mondial, acesta ar fi supraviețuit aici exploziei unui obuz și așa a înțeles să mulțumească Providenței.

După câțiva km trebuie oprit din nou, căci am ajuns în dreptul Dubovei, la Cazane. Sub noi e Tabula Traiana (vom vedea o copie a ei pe malul nostru), iar în față, bustul lui Decebal, crescut în stâncă prin grija lui Iosif Constantin Drăgan. Puțin mai la stânga, se vede noua mănăstire Mracoia, ca toate cele din defileu, strămutată înainte de umplerea barajului. Când vom reveni pe malul nostru, aici trebuie să căutăm peșterile Ponicoval și Veterani. La ultima, accesul e posibil doar pe apă, dar în Orșova sunt destule variante pentru cei interesați, de la bărci cu motor, la șalupe.

Cetatea Golubac

Cu ochii mereu spre Dunăre, trecem prin dreptul localității Svinița și vedem cum ies din apă două din turnurile cetății Trikulje. Al treilea, mult mai mic, apare doar când nivelul apei e foarte scăzut. Urmează Drencova, Berzasca și Liubcova. Chiar înainte de-a ajunge în Coronini, sus în munte sunt cele două peșteri Gaura Chindiei I și II, iar jos în apă e Baba Caia, o momâie de câțiva metri de stâncă, care marchează intrarea în Clisura Dunării. Mergând în amonte, noi tocmai ieșim din defileu și vedem cum munții se pleacă spre câmpie.

Imediat poposim în dreptul cetății Golubac și vedem peste ape Ostrovul Moldova Veche, unde se zice că s-ar afla mormântul temutului comandant hun Attila. E cert doar că locul se află în stăpânirea cailor sârbești, sălbăticiți în ultimele decenii, ca-n Deltă.

Părăsim drumul principal, pentru a ne ține aproape de mal, și ajungem la Pozezena, corespondentul Pojejenei noastre. De la Veliko Gradiste, între noi și Dunăre se interpune Lacul de Argint, dar ajungem curând la Ram, care e în dreptul Baziașului. Spre seară, aici nu mai funcționează nici bacul, nici limba română, dar niște semne categorice din mână arată că trebuie căutată cazare.

Cei grăbiți pot lua direcția Smederevo, situat la 50 km de Belgrad, unde există un pod, urmând să treacă frontiera pe la Kaluderevo-Naidăș. Oricum, malul românesc se parcurge în ziua următoare. De cum am pășit în țară, putem alege direcția Orșova-Bozovici, pentru a ajunge la cascada Bigăr (indicatorul cu acest nume de lângă Drencova duce în satul omonim, într-o fundătură din Munții Almăjului). Oricum, putem relua drumul pe mal, urmând ca din Orșova să luăm direcția Mehadia-Iablanița-Bozovici.

A doua zi luăm în răspăr obiectivele pe care doar le-am zărit și pomenit de pe celălalt mal. Din Moldova Nouă se fac curse regulate în jurul Ostrovului, pe lângă Baba Caia, până aproape de Golubac. Dacă nu urcăm pe vas, măcar din Coronini, de pe ruinele cetății Ladislau, putem privi pomenita cetate sârbească. Dacă facem această excursie la începutul toamnei, înnoptăm la Svinița, să participăm la a XIX-a ediție a Festivalului smochinelor.

Mănăstirea Mraconia

Dulceața e deja marcă înregistrată, țuica nu presupune asemenea formalități. Se varsă câteva

DEFILEUL DUNĂRII, PE AMBELE MALURI

picături pentru cei care au pierit încercând să treacă Cortina de fier și apă a comunismului românesc și se beau câteva înghițituri pentru cei care au reușit...

DACIAN BRADEA

0%

User Rating: Be the first one !

